

Juryrapport Sjiek-Literatuurpries 2019

De Sjiek-literatuurpries wurdt dit jaor veur de tweede keer oetgereik. Veurig jaor loos de jury achteen pas versjene Nederlandstalige romans die allemaol op ein of anger meneer samehank mit Limburg höbbe. Dit jaor zeen de beuk in 't Limburgs aan de beurt.

Teen beuk sjtóng op de 'lang lies'. Dan höbbe v'r 't euver gans versjillende beuk: van bloomlaezinge toet vertalinge en zelfs 'nen echte thriller.

't Moog uch dudelik zeen: 't waas veur de jury – die besjtóng oet Jolien Linssen en Pierre Bakkes – 'n echte oetdaging óm hie-oet 'n keus te make.

V'r naemen uch effe mit in die keus. V'r zeen begónne mit te sjrappe.

De Sjiek-Literatuurpries geit dit jaor nao 'n origineel werk in 't Limburgs en dus höbbe v'r de vertalinge boete besjouwing mótte laote, wie good die ouch zeen!

't Zelfde gult veur de bloomlaezinge. V'r reike namelijk geine pries oet veur de bèste bloomlaezing.

Ouch gult det veur twee educatieve jeugbeuk van dezelfde otäör.

Det beteikent neet det de jury dees werke of genres neet belangriek vinjt.

Intaegedeil! Veer pleite d'r veur óm de Sjiek-Literatuurpries in 't vervolg anders te organisere, wodoor d'r per jaor één apaarte categorie aan de beurt kump.

V'r beseffe waal degelik det ouch deze aanpak neet gans zónger probleme zal zeen.

't Aanbod dialekwerke is namelijk neet erg groot. Oetgaeverie TIC liek de ènsigste oetgaeverie te zeen die regelmaotig werken in 't Limburgs oetbrink. Det verdeent neet allein resjpek mer ouch – en veural – naovolging. 't Gesjreve Limburgs kan 'ne flinke sjtoot nao veure gebroeke; 't verdeent 't óm op alle meugelike menere ónger de aandacht te waere gebrach en gesjttimeleerd te waere.

Trök nao de pries dae v'r dalik zólle gaon oetrike. Oet 't aanbod höbbe v'r drie werke gekaoze die – jaozeker – ouch gans versjillend van karakter zeen.

Waat verbinjt dees drie? 't Zeen alle drie origineel Limburgstalige werke die door inhoud toegankelijk zeen veur 'n breid publiek.

Veer zeen d'r van euvvertuugd det neet allein de geoefende dialek-laezer d'r plezeer aan zal belaeve; det gelt ouch veur diegenige die in det dialek-laeze minder bekwaom zeen en zich mesjien veur 't eers aan 'n book in 't dialek willen euvergaeve.

Veur de Sjiek-Literatuurpries nomineerde de jury de volgende drie beuk, in alfabetische volgorde op achternaam van d'n otäör:

Mo, van Lizette Colaris

'n Scène vol geweld in de Sint-Petruskèrk in Zitterd, wo de hoofpersoon Syl wurdt

mishanjeld en verkrach: zo begint de Zitterse thriller van Lizette Colaris.

Jaore later haet Syl nog alle meujte óm in 't reine te kómme daomit. En dan inèns krieg ze vraemde breve en telefoontjes. Waem zit hie-achter? En waat haet dit te make mit die duuster nach in die kèrk?

In èlf korte hoofsjtökker, die op en aaf sjpringe in d'n tied, en die vertèld waere vanoet 't perspectief van versjillende personages, krieg de laezer sjtökske veur sjtökske antjwaord op dees vraoge.

Es otäör van de eerste Limburgstalige thriller wit Lizette Colaris neet allein te vernuje, mer haopelik ouch 'n nuuj publiek enthousias te make veur 't Limburgs.

D'r jank van de tsiet, van Wim Heijmans

Deze bundel is neet gemakkelik in éin aspek te vange. Proza wurt aafgewisseld mit poëzie, waat 'n intresant vormexperiment oplevert. *D'r jank van de tsiet* is wie 'n reis in d'n tied: in meer dan hóngerd apaarte sjtökker numt Wim Heijmans ziene laezer mit door 't jaor: van vlak véúr Kersmes toet e jaor later Aad-en-Nuuj.

Door aan de chronologie vas te haje en door dezelfde personages sjteeds trök te laote kómme, veult de bundel opvallend samehangend en vertroewd aan. De prozatekste van Heijmans zitte vol sjepeelse humor, terwiël zien gedichte teer zeen en vraogen oprope.

Ing mangel Zonnesjtroale, van Annie Tummers-Huppertz

Aaf en toe sjtilsjtaon en genete van klein dinger: 't klink heel sumpel, mer 't vraag toch 'n zeker laeveskuns.

Annie Tummers-Huppertz gif mit häöre bundel *Ing mangel Zonnesjtroale*'n röspuntj in oos tirvelende maatsjepie. In meer dan sevetig 'dialekjediechte' gif zie op riem häör frisse en optimistische visie op 't laeve aan. Waem mit aandacht kiek – en det duit Annie neet allein es dichter mer ouch es fotograaf: det bewieze de foto's in de bundel – óntdèk wónjere in 't alledaagse. In de kleure van blome, 't ritsele van blajer in de windj, 'ne vogel in de lóch.

't Laeve is sjoon. En dus sjrief Annie: *lech pütsj d'r nuie daag*. (Veur Midde- en Noord-Limburgers: *Ich kus\kös de nuje daag*.)

De jury haet gekaoze veur 'n werk det wit te vernuje zónger det 't de laezer op 'n dwaalsjpaor brink. De winneer van de Sjiem-Literatuurpries blink oet in fien-humoristische besjrijvinge in proza die 'n deper laog kriege in kómbinasie mit de gedichte daonaeven-op:

D'r jank van de tsiet, van Wim Heijmans.